

WHITE-COLLAR CRIME

La ce se referă criminalitatea gulerelor albe (white-collar crime)?

Definită pentru prima dată în 1939, criminalitatea gulerelor albe înglobează o întreagă gamă de activități infracționale comise de profesioniștii din mediul de afaceri sau cel guvernamental. Diferența esențială între criminalitatea white-collar și alte infracțiuni financiare rezidă astfel în calitatea în care acționează făptuitorii, respectiv cea de comerciant sau funcționar/demnitar public.

Cum acționează criminalitatea white-collar?

Aceste infracțiuni se caracterizează prin înșelăciune, tănuire sau încălcarea încrederii în scopul obținerii unor avantaje patrimoniale, pentru a obține sau a evita pierderea de bani, proprietăți sau servicii sau pentru a obține un avantaj personal sau comercial.

Disimularea reprezintă astfel un mecanism cheie pentru criminali, care se folosesc cel mai adesea de structuri corporative sau instituționale ce maschează proveniența sau destinația ilicită a resurselor financiare sau a bunurilor implicate. Criminalitatea gulerelor-albe este „parazitară”, purtând asupra activităților licite de afaceri și organizații, permițând ascunderea în mod convenabil a criminalității în spatele comportamentelor zilnice ale activităților legitime ale infractorilor. Acest lucru face dificilă atât detectarea, cât și dovedirea pentru organele judiciare și fiscale.

Exemple de activități criminale includ corupția publică, spălarea banilor, fraudă corporativă, fraudă cu valori mobiliare și mărfuri, fraudă ipotecară, fraudă instituțiilor financiare, fraudă și delapidarea băncilor, fraudă guvernamentală, încălcarea legislației electorale, fraudă la nivel de marketing și consumatori și fraudă în detrimentul sistemului public de sănătate.

Care sunt riscurile pentru mediul de afaceri?

Pe lângă riscul pierderilor din cauza infracțiunilor economice în sine, companiile se confruntă, de asemenea, cu costuri suplimentare în domeniile conexe activității

comerciale. Respectarea reglementărilor în domeniu aflate într-o dinamică fără precedent, a eforturilor continue de detectare a criminalității, investigații interne cu privire la potențialele fapte ilicite, acțiuni de executare externe și orice alte măsuri precum amenzi și sancțiunile asociate, procesele colective și alte litigii civile sau penale sunt printre factorii care determină creșterea atât a costurilor, cât și a riscurilor asociate infracțiunilor gulerelor albe.

Care sunt soluțiile?

Pentru a detecta, evalua, preveni și pentru a răspunde criminalității gulerelor albe, organizațiile trebuie să ia în considerare o abordare mai strategică și mai integrată a gestionării riscurilor. Strategia trebuie să țină de asemenea cont de faptul că autoritățile de reglementare doresc să vadă o asemenea abordare bazată pe riscuri, dar se așteaptă totuși și la o strategie generală de conformare la cadrul legal.

În general, tendința este spre extinderea cadrului de acțiune și prevenție al firmei, o strategie bazată pe risc, abordare cu responsabilități partajate și supraveghere de către administrator, consiliul de administrație, personal și auditul intern. Realizarea acestei tranziții implică de obicei un efort concentrat de schimbare a managementului în organizație.

Din punct de vedere practic, există două direcții principale pentru prevenirea fraudei, care se conturează într-o cultură etică solidă și/sau în sisteme de control interne solide.

Sub aspectul dezvoltării unei culturi etice solide pot fi avute în vedere elemente precum elaborarea unui cod de etică corporativă, un management transparent și public, instruirea personalului și aducerea la cunoștința publică a responsabilității sociale corporative.

Pe de altă parte, un sistem de control intern eficient cuprinde toate acele politici și proceduri care susțin în mod colectiv activitatea unei organizații. Controalele interne se ocupă de obicei cu procese de aprobare și autorizare a activităților, controlul tranzacțiilor, verificarea partenerilor, elaborarea politicilor de gestionare riscurilor sau menținerea imaginii publice. Aceste proceduri deseori includ împărțirea responsabilităților și verificări și solduri pentru a reduce riscul.

Numărul și tipul de controale interne pe care o organizație le poate introduce depinde de natura și mărimea sa. Deși fraudă este răspândită în toate organizațiile de toate dimensiunile, sectoarele și locațiile, anumite modele de afaceri au un nivel mai ridicat de risc de fraudă decât alții iar prin urmare mediul de control ar trebui să fie ajustat pentru a se potrivi cu gradul de expunere la risc.